

Les nostres endevinalles

Continuant amb les Nostres Endevinalles, ací en teniu unes quantes més, amb elles espero fer-vos passar una estona agradable, aquesta vegada tractaran dels vegetals... a endevinar-les!

1. Tinc amarga la pell,
per dins estic ben arreglada,
porte corona i no sóc rei,
ni reina ni capellà.
2. La potiteta està prenyadeta
en més de trenta mil potitets.
¿Què farà la pobra potiteta
si no té cul ni boqueta?
3. Sóc blanca de naixement,
coberta de verds llacets
i faig plorar a la gent,
quan em tallen a trossets.
o
En el campo me crié
vestida de verdes lazos,
aquell que lloira por mí
es quien me hace pedazos.
4. Tu em fas plorar
a força de m'escapçar
5. Una cosa com el puny
que té pèls en el cul.
6. No sóc escarabat ni grill
cosa estranya, els meus fills
tots són grills.
7. Una caixeta,
xicoteta i redoneta,

plena de muntanyes,
bona de menjar.
Si no ho endevines,
ves-ho a preguntar.

8. Caixeta bonica
i de bon parèixer;
cap de fuster
no l'ha poguda fer.
9. Mar marea
i mar no és,
té escatetes
i peix no és.
10. De blanc vaig nàixer,
de verd em vaig revestir,
i ara que vaig de dol,
tots fan sentències de mí.
11. La flor es blava
en acabant morada.
Ja vorem qui la collirà.
12. Tres vestits m'has de llevar,
abans d'arribar-me a la pell:
el primer, punxant-te els dits;
el segon, foc encenent;
el tercer, que és la camisa,
amb un punt me l'hauràs tret.
13. Ben calenteta t'agrada,
i per fer-te passar el fred,
a les brases em condemnes
per satisfer-te el gustet.
14. Què és una cosa llarga i llonga,
que té pèls a la pixixonga?

15. Entrí en un hort,
trobí un home mort,
li despassí la bragueta
i li vaig vore el cirialot.

CANÇONS DE LA NOSTRA TERRA

Continuaré amb les cançons infantils del Tossal Gros passat:

* Es va dient a mesura que se li agarren al xiquet els dits de la seua mà, començant pel més gros i acabant pel menut, al que se li donen uns retortillonents:

ESTE ÉS EL PARE

Este és el pare.

esta la mare

este el germà gran

este el xicotet

i este diu : tacatin, tacatan

tanca la porteta en clau.

Aquesta cançó l'he sentida dir igual nomenant als germans, com als agüelos o d'altres familiars coneguts pels xiquets.

* Ho ensenyaven les mares als xiquets molt menuts quan començaven a parlar per tal de dir i fer graciets:

PIMENTÓ, TOMATA I CEBA

Pimentó, tomata i ceba

anaven a missa els tres

i carabasseta detrás

preguntant quina hora és?

* Ho canten als xiquets en l'època que tenen de fer "graciets", mentre, ells, es van donant cops amb el puny et al cap:

BERNAT, BERNAT

Bernat, Bernat

pegat al cap

i amb una pedra

fes-te un forat.

(No podem dir, que la lletra siga molt graciosa, però així es canta)

* Ho semitonaven els xiquets molt menuts per a demostrar que ja sabien parlar, en l'època de fer graciets:

JO SÉ UNA CANÇÓ

Jo sé una cançó

de fil de cotó,

me menjo la figa

i tiro el peçó

Fins el proper Tossal,